

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 4 • 86. ÅRG. • 2017

INNHold

	side
* Leder	2
* Andakt	3
* Små skritt av framgang på barnehjemmet	4
* Klipp fra Okhaldhunga Times	9
* Bønnekort	9
* Hilsen fra Etiopia	13
* Hilsen fra Mongolia	15
* Til Minne	16
* 50-års jubileum i Rana	19

*Det er flott på Røros, også i 20 minusgrader.
Foto: Frøydis Vestbøstad*

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Leder

Tid for refleksjon – og julehelsingar

Vi er komne til siste nummer av Misjonsringen for 2017. Eit årskifte er gjerne ein anledning til refleksjon og planlegging. På møtet som landstyret hadde i september såg vi både bakover og framover. Vi hadde oppe fleire viktige saker.

Ei sak som vi hadde spurt lesarane av Misjonsringen om synspunkt på, var om vi skulle redusera utgjeving av bladet til 3 nummer i året. Det var ikkje så mange som svarte, men dei som svarte, ynskte at vi skulle halda fram med 4 nummer i året. Det blei også vedteke i styret. Redaktøren meinte at det var stoff nok til 4 nummer, men vi vil gjerne ha inn meir aktuelt stoff, spesielt frå dei prosjekta som har fått støtte frå SMR.

Eit anna spørsmål som vi tok opp var om vi skulle opna for nasjonale namn på bønnekortet. Det var eit spørsmål frå ein av medlemmene våre. Vi drøfta dette, og ulike synspunkt var med i diskusjonen. Vi er einige i at nasjonale medarbeidarar treng vår forbønn på lik linje med norske medarbeidarar, men vi vil få eit større praktisk problem med å fylgja opp alle utskiftingar som skjer, spesielt i dei større organisasjonane, og i tillegg kan det bli mange ukjente og vanskelege namn å lesa for oss med vår språkbakgrunn. Vi bestemte derfor at vi vil gi plass på bønnekortet til opne linjer der vi oppfordrar lokale grupper og enkeltmedlemmer til å skriva inn lokale namn som dei kjenner til, og har spesiell omsorg for. I tillegg vil vi ta med nasjonale medarbeidarar under bønneemne for laurdagen.

Vi brukte også tid til ein samtale om korleis vi kan tenkja oss framtida for SMR. I september 2021 er det 100 år sidan SMR blei stifta, og vi ser det som naturleg å vurdere framtida i lys av jubileet, og blei einige om at vi må leggja ein plan for ein slik prosess. Be gjerne om at vi må vera opne for Guds leiing og Hans visdom i denne prosessen.

Det er også tid for å senda kvarandre julehelsingar. Vi i styret fordeler ansvar for å senda helsing til dei vi har på bønnekortet. Dei fleste av oss har familie og venner som vi også ynskjer å senda helsingar til, men om vi er i den situasjonen at kreftene ikkje strekk til, eller at mesteparten av vennene er borte, kan vi likevel ta til oss helsinga frå Herren sjølv. "Vær ikkje redde! Sjå, eg kjem til dykk med bod om ei ei stor glede, ei glede for heile folket: I dag er det fødd dykk ein FRELSAR i Davids by. Han er Messias, Herren."

Med ynskje om ei velsigna julehelg og eit godt nytt år i lag med Han som er med alle dagar!

Beste hilsen
Reidun

Andakt

Den sårede helbrederen

Overskriften er tittelen på en god bok av Henry Nouwen. Den handler om ledelse, med den sårede helbrederen som veiviser.

Jesu egne sår gjør Ham troverdig der han vandrer med oss i våre egne lidelser. Troverdig når han minner oss om at intet er umulig. For Ham.

Den sårede helbrederen går sammen med alle lidende over hele verden. Er nær der livet på en eller annen måte har slått oss ned med kanskje sykdom eller tap. Og er nær hos de vi selv sviktet eller såret. Han er på begge sider av alle fronter.

Han går sammen med forfulgte koptiske kristne i Egypt. Sammen med de marginaliserte i ethvert av de land SMR støtter prosjekter. Han går i USA og i Nord-Korea. Han er partiløs og uavhengig. Og har en tendens til å være på den svakes side. Men har et budskap til alle mennesker på jorden.

Det er ved å hengi oss til Hans kjærighet og sårpleie at opplevelsen av livssituasjoner kan endres radikalt. Selv i døden forlater han oss ikke. Han er der mens vi trener på alt vi til sin tid må gi slipp på. Det å greie seg selv kan vi måtte gi slipp på. Våre nærmeste skal vi måtte gi slipp på. Men den sårede helbrederen står tilbake. Venter tålmodig når andre gikk.

Han er i sannhet en medvandrer vi kan ta ved lære av. For av Hans fylde har vi alle mottatt, og det nåde over nåde. (Johannes 1,16)

Mon ikke det gir oss et godt grunnlag for å vise våre medmennesker og oss selv større raushet, tålmodighet og utholdenhet.

Vi kan øse fra kilder som ikke tørker ut. Mens levd liv og alder setter sine tydelige spor går vi veien i lag med en såret helbreder som elsker oss og fornyer. Som kan forme og omforme. La oss satse på å bli preget av denne sårede helbrederen.

Av *Ester Røen*

Små skritt av framgang på barnehjemmet

Tamella (i rødt) har lært seg å gå med støtte, og koser seg med å kjøre rullestolen til venninna Fatime

Leman på 14 år har utfordringer med å bruke hedene, men har lært seg å både tegne og tre perler med føttene

Gjennom arbeidet Normisjon gjør på barnehjemmet i Merdekan får vi se mye glede, smil – og små skritt av framgang

Det er fremdeles et stigma knyttet til funksjonsnedsettelse i Aserbajdsjan, og for mange familier, særlig på landsbygda, er det også praktisk utfordrende å ta seg av et barn med funksjonsnedsettelse. Det gjør at mange plasseres i institusjoner. Barnehjemmet i Merdekan er en av to statlige institusjoner i Aserbajdsjan for barn og unge med funksjonsnedsettelse, med ca 180 barn, og Normisjon har arbeidet der i 17 år.

I dag har Normisjon et team bestående av 6 lokale

damer som arbeider på barnehjemmet 3 dager i uka. Vi arbeider i dag først og fremst på avdelingen hvor 47 av de svakest barna bor. Normisjon ønsker å vise barna Guds kjærlighet og omsorg, samt å bidra til at de kan nå sitt potensiale gjennom å gi dem stimuli og terapi. Barna kartlegges to ganger i året, og teamet tilbyr fysioterapi, grov- og finmotorisk trening, logopedi, musikkterapi, massasje og Theraplay tilpasset hvert barns funksjonsnivå og behov. Teamet hjelper også barnehjemmets egne ansatte i stell og mating av barna.

Funksjonsnedsettelsene barna har gjør at de har et begrenset potensiale for utvikling, og mange av dem er også understimulert fra spedbarnstiden av. Over halvparten av barna på vår avdeling sitter i

ansatte ved barnehjemmet hadde ikke øye for spisetrening. I dag er det rundt 10 barn som spiser selv ved lunsjmåltidene. Slike små framskritt betyr mye for barnas mestringsfølelse og selvtillit.

En av guttene får øve på å spise på egen hånd med hjelp av Vefa på Normisjons-teamet

Teamet hjelper også barna med hygiene, slik som håndvask. Her hjelper Ramile på Normisjonsteamet ei av jentene, som er blind

rullestol, og flertallet har ikke språk. Men med tilpasset trening og stimuli ser vi mye positiv utvikling: Gjennom det siste året har vi fått se flere som har begynt å si noen ord, takket være logopedtreningen til teamleder Vefa. Flere av barna har også utviklet seg grovmotorisk og har lært å krype, krabbe eller gå noen skritt. Gjennom Theraplay utvikler barna mer empati, og vi kan i dag se at barna har knyttet sterkere bånd til hverandre og ser på hverandre som venner i stedet for rivaler. Teamleder Vefa Mammedova er fornøyd med hvordan teamet arbeider, men er også opptatt av å stadig gjøre forbedringer i arbeidet. Hun forteller at noe av det siste de har begynt å fokusere på dette året er spisetrening. For et par år siden var det ingen av barna som var i stand til å spise selv, og de

*Av Synnøve Aandstad Baghirova,
prosjekttrådgiver*

Klipp fra Okhaldhunga Times

Administrasjonsbygget reiser seg

Her står jeg på gulvet i annen etasje, der hvor administrasjon, landsbyhelse-arbeidet og legerne skal ha sine kontorer. I etasjen under blir det fysioterapi og røntgenavdeling. Søylene reiser seg, og snart er det bare taket som gjenstår før innredningsarbeidene kan begynne.

Oksygenfabrikken tar form

I løpet av denne måneden håper vi å komme så langt at vi produserer vårt egen oksygen! Om ti dager kommer de og installerer de store maskinene i dette bygget. Da kan vi selge til andre sykehus og ambulanser. Også KOLS pasienter kan kjøpe med seg en flaske og spare mange innleggelseser.

Med billig egenprodusert oksygen, håper vi å kunne redusere regningen til mange pasienter.

Norsk Skabb?

Sykdommene vi ser her er ikke så svært forskjellige fra det vi ser i Norge. Men ofte har de fått utvikle seg til å bli mer alvorlige enn hos dere i det rike og rene landet der vest: Babyen var bare én måned gammel, men hadde hele kroppen dekket av skabb. Slikt var vanlig også i Norge for lenge siden. Visste du at den aller verste formen for skabb på engelsk heter «Norwegian Scabies», altså «Norsk Skabb»? Det er når hele kroppen er dekket av sykdommen, med skorper i tykke lag. Dette er svært smittomt, og hele familien må behandles.

Vaskedag

Det er trangt og fullt her nå, selv om vi egentlig skulle være i den rolige tiden på året med færre pasienter enn om sommeren. Det rommet der vi har alvorlig syke småbarn var beregnet til å ha sju senger. Vi har måttet sette inn to til, fordi det er så stor pågang. Det er en tøff jobb å gjøre rent under så trange forhold.

Alle sengene er skjøvet sammen, og så vaskes og poleres gulvet som da er fritt. Men problemet er at det nesten ikke finnes åpen gulvplass. Det er en skikkelig utfordring å holde hygiene-standarden oppe. Vaskepersonalet, «sweeperne», er en sentral yrkesgruppe.

Av *Kristin og Erik*

Sandefjord SMR 85 år

2. oktober 2017 feiret Sykepleiernes Misjonsring i Sandefjord 85 år. Foreningen ble startet 14. november 1932, i de harde 30-åra. Det var misjONGLØD og engasjement og sikkert et godt fellesskap. Kaspara Larsen flyttet fra Oslo til Sandefjord og startet gruppen med 14 søstre. På første foreningsbesøk samlet de inn 5,40 kroner. Året etter sendte de inn 125 kroner til SMR sentralt. Opp igjennom årene har det vært stabilt med 12-14 medlemmer i gruppa. På 60-tallet var de ca 30 medlemmer. Selv under krigen 1940-45 var de samlet. Det går fram av regnskapsprotokollen. Men noe referat finnes ikke fra de årene. Tross krigen holdt gruppa sammen om en viktig sak. I 2016 sendte Sandefjordgruppen inn 17 000 kroner til SMR.

I år var det 14 medlemmer som inviterte til å feire jubileet. Elsa Pedersen ønsket velkommen og ledet festen. Laila Eliassen deltok med fine sanger. Tønsberg-gruppen og Larvikgruppen var invitert, samt LMF i Sandefjord. De kom også med hilsener og gratulerte jublant. Det ble tent lys for hvert av landene hvor SMR er med i arbeidet enten i forbønn eller med økonomisk støtte. Medlemmer av SMR Sandefjord deltok med forbønn.

Misjonær Ingrid fortalte fra arbeidet i Afrika gjennom mange år. Hun startet opp med en liten poliklinikk sammen med en ung jente som hadde fullført grunnskolen. Her fikk mange mennesker hjelp i en krevende hverdag i isolerte områder uten skikkelig vei. Hun fortalte også om en ung mann som hadde et inderlig ønske om og et kall til å dele av sine goder. «Gud ber oss bare om 10% av det vi tjener. De andre 90% skal vi få beholde selv», sa han. Det var viktig for ham å ikke bare «være seg

selv nok, men gi tilbake av det han hadde fått for at andre skulle få. Et vitnesbyrd for de han levde sammen med og for oss i dag.

Ingrid formidlet også stor glede over gode møter med folk der hun hadde bodd og arbeidet. Folk hadde gjennom helsehjelp og undervisning fått oppleve at livet ble så mye bedre. Hun fortalte om hvordan hun hadde blitt møtt med åpenhet, mye takknemlighet og glede. Folk hadde lært hvordan man kunne skaffe seg reint vann. De fikk erfare at reint vann førte til bedre helse i hjem og familie. Samtidig formidlet hun ønsket om at evangeliet om Jesus Kristus må fortsatt deles for å skape nytt håp, ny verdighet og sant liv for mange flere.

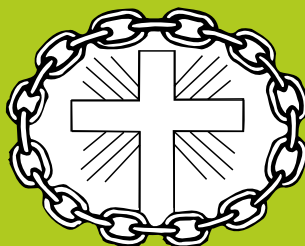
Vi koste oss med deilige smørbrød og kaker. Og vi gledet oss over fellesskapet vi har i SMR. Fortsatt lever visjonen og kallet som Johanne Høeg var grepet av og formidlet; Han herlighet til pris; Efeserbrevet 1:12.

Ref. Torbjørg Vikingsdal Andersen
Foto: Torbjørg Vikingsdal Andersen

Bilag til Misjonsringen nr. 4/2017

B Ø N N E K O R T

*Hans herlighet til pris
Ef. 1.12*

EF. 1,12

Sykepleiernes Misjonsring

Søndag: ”Herre, vår Herre! Hvor herlig ditt navn er over hele jorden”
Salme 8,10

Vi ber for:

Israel: Kristin, Ebenezerhjemmet, DNI
Elfenbenskysten/Mali: Jane Markhus, NLM
Anita Stokka Zimsen, NLM
Frankrike: Sandra Bischler, NMS
Norge/Zambia/Uganda/Irak: Sigrun Sina Saltbones, BraveHeart

Mandag: ”Herren er min hyrde, jeg skal ikke mangle noen ting”
Salme 23,1

Etiopia: Sara Janne Aarsland, NLM
Mirjam Syltebø Endalew, NLM
Ragnhild Myren, NLM
Sonja Angela Küspert, NMS
Madagaskar: Siri Nyen, NMS
Sør Afrika: Elin Hem Stenersen, UIO
Senegal: Jorunn og Hillebrand Dijkstra, KMM

Tirsdag: ”Sett din veg i Herrens hånd og stol på ham. Han skal gjøre det”
Salme 37,5

Øst Afrika: Birgit og Knut Håkon B. Nordbø, NLM
Teltmakere fra Kristent Fagpersonell
Tanzania: Solveig Steinskog,
Tarime Yrkesskoles Venner
Liberia: Janne I. Harbo Øygard, NMA
Japan: Karoline Sjong Bergersen, NLM
Fiji: Bjarte og Ane Dyvik Haugstvedt, UIO

Onsdag: ”Gud, skap i meg et rent hjerte, og forny en stadig ån
inne i meg” Salme 51,12

Brasil: Turid Dahl, DFEF
Midt Østen: Birgit, PYM
Helene, Frikirken
Kristin, Teltmaker
Bolivia: Gunn Strømme, NLM
Peru: Ragnhild Bjørsvik, NLM
Ecuador: Camilla Guddal, NMA

Torsdag: ”Bare i håp til Gud vær stille, min sjel, for fra ham
kommer mitt håp” Salme 62,6

Nepal: Solveig Abelone Midtgarden, HimaPartner
Kristin Bøhler, Normisjonen
Liv Wendel, Normisjonen
India: Reidun Refsdal, MKM
Pakistan: Lise Rudvin, M28
Indonesia: Anna Rifsgaard, NLM
Målfrid Kolbrek, NLM
Elisabeth og Ørjan Bredvei, NLM
Marthe Dyve, NLM
Mariann Eiken Espeseth, NLM

Fredag: ”For han skal gi sine engler befaling om deg, at de
skal bevare deg på alle dine veier” Salme 91,11

Thailand: Anne Berit Lagmannsgård, UIO
Australia/Papa ny Guinea: Randi Korsvik, UIO
Mongolia: Åshild og Bjørn Olav Sørhus, NLM
Fillipinene: Tone M Askeland, Ministries Whitout Borders

Dine og SMR-gruppas egne bønneemner

Lørdag: "Herren har reist sin trone i himmelen, hans kongerike hersker over alt" Salme 103,19

Vi takker og ber for;

- kristent interkulturelt arbeid og internasjonale fellesskap
- lokalt ansatte helsefagarbeidere, studenter og volontører
- for misjonærer som er hjemme for godt og de som har tatt over deres diakonale arbeid
- SMR`s grupper og enkeltmedlemmer
- SMR`s landsstyre, styreleder og daglig leder/kasserer
- Misjonsringen med redaktør
- våre søsterorganisasjoner
- sykepleiehøgskolene
- vårt kongehus og vårt lands regjering

Vi ber om vekkelse og åndelig fornyelse over norske sykepleiere

Vi ber om Guds ord inn på sykehus og sykehjem

Vi ber for hele vårt folk

Vi ber for nasjonale sykepleiere og deres skoler

Vi ber for krigens ofre og at arbeid med fred i verden må lykkes

Vi takker for all Guds velsignelse over SMR og ber Gud om å kalle arbeidere som sitt redskap, hjemme og ute.

Vi ber for misjonsorganisasjonene;

De Frie Evangeliske Forsamlinger	DFEF
Den Evangeliske Lutherske Frikirke	DELF
Det Norske Baptistsamfunn	DNB
Den Norske Israelmisjon	DNI
Den Norske Misjonsallianse	NMA
Det Norske Misjonsforbund	DNM
Det Norske Misjonselskap	NMS
Frelsesarmèens Ytremisjon	FAM
HimalPartner	
Kristen Muslimmisjon	KMM
Metodistkirkens Misjon	MKM
Normisjon	Nor
Norsk Luthersk Misjonssamband	NLM
Pinsekirkens Ytremisjon	PYM
Misjonsbefalingen	M28
BraveHeart	
Ungdom i Oppdrag	UiO
Tent	

Hilsen fra Etiopia

Lek på kvelden: Det var mye latter under lekene. Her er 3 ambassadørkvinner som balanserer mot mål med et lokk på hodet og en kleshenger mellom knærne. Foto: Sonja Küspert

Nå er snart første fasen av helseprosjektet i Etiopia over. Det har vært 3 vellykkete år hvor vi har oppnådd mye for å forbedre situasjonen for gravide kvinner og deres nyfødte barn i lavlandet langs Blå Nilen.

40 kvinner med en tidligere fistelskade og som har blitt friske igjen etter en operasjon har blitt opplært til å bli kvinneambassadører. De besøker alle gravide i deres nærmiljø for å gi dem råd om kosthold, hygiene, amming og spesielt hvor viktig det for helsen deres og den ufødte babyen at de drar til en helseinstitusjon for å føde. Mange følger rådene og får friske barn. Hvis fødselen er komplisert blir de sendt med sykebil til høylandet til et sykehus hvor det blir tatt keisersnitt. Av dem som har nektet å følge rådet og fødte hjemme har det for noen få endt med at de fikk en fistelskade eller andre skader og at barnet døde.

For å støtte arbeidet ambassadørkvinnene gjør har prosjektet gjort opplysningsarbeid blant befolkningen, kurs for helsearbeidere og samlinger hvor ambassadørkvinnene ble introdusert i nærmiljøet og folk fikk høre om fistelskader.

I tillegg fikk 5 helsesentre i prosjektområdet hjelp til å bli oppgradert med venterom hvor gravide kan komme før fødselen starter. De bor gratis der og får mat slik at alle har muligheten til å benytte seg av dette tilbudet. Ved disse sentrene får også alle nyfødte babyer et strikkeplagg: enten en babyulve eller et babyteppe. Denne gaven motiverte flere kvinner til å komme til sentrene for å føde. På noen sentrer gikk antall kvinner som fødte der opp med over 30 %!

Gjennom aktivitetene til ambassadørkvinnene, introduksjonssamlinger og samarbeidet med de statlige helseinstitusjonene fant vi noen kvinner

*Undervisning: Ambassadørkvinnene lyttet spent til spørsmålene de fikk og kunne gi gode og riktige svar.
Foto: Sonja Küspert*

som levde med en fistelskade. Noen var ikke klar over hva som feilet dem, noen tenkte at de er de eneste som har dette og at det er Guds straff. Siden prosjektstart fikk 14 kvinner hjelp til å komme seg til et sykehus for å bli operert og ble frisk igjen.

I oktober hadde vi en stor samling med alle ambassadørkvinnene; noen med lang reise både til fots og med buss. Vi hadde en kjempefin tid sammen. Vi gjennomførte en liten oppsummering av ambassadørkvinnenes kunnskap og det viste seg at de klarte seg kjempegodt gjennom testen. Kvinnene utvekslet erfaringer seg imellom og fortalte om utfordringer de opplever og fikk råd og hjelp av prosjektlederen Desalegn. Vi hørte også om arbeidet deres, hvor mange gravide kvinner de hadde oppsøkt, hvor mange som fulgte rådene deres og hvor mange som heller ønsket å føde hjemme. I skrivende stund har jeg ikke hele statistikken, men de fleste gravide kvinnene lot seg overbevise og fødte ved en helseinstitusjon. Noen av ambassadørkvinnene hadde 100 % suksess. Hos de fleste fulgte flertallet av de gravide rådene, mens for en av ambassadørkvinne nektet dessverre alle gravide

å gå til en helseinstitusjon. Det må sies at hun bor svært langt fra neste helsesenter og at man må krysse en elv for å komme dit. Prosjektlederen Desalegn tok kontakt med helsearbeidere ved helsesenteret og helsekontoret ved denne plassen for å støtte opp arbeidet av kvinneambassadøren. Vi håper at de gravide vil forandre holdningene sine og i framtida tross vanskelig fremkomst føde ved helsesenteret.

For å feire om hva vi har oppnådd hadde vi en liten fest om kvelden hvor vi hadde leker, utendørs bål og mat. Ei geit ble slaktet for denne anledningen.

Det har blitt innvilget en ny 3 års fase fra 2018 – 2020 hvor arbeidet fortsetter.

Tusen takk for at SMR er en så trofast og viktig støttespiller for helsearbeidet NMS gjør gjennom partnerkirka vår, Mekane Yesus!

Jeg ønsker alle lesere av misjonsringen en velsignet jul og godt nyttår!

Av *Sonja Küspert*

Hilsen fra Mongolia

Kan dere hjelpe oss?

Spørsmålet kom fra en sosialarbeider som jobber på en yrkesskole i den fattigste delen av Ulaanbaatar. ”Nå er vi igang for å bedre situasjonen for de 120 elevene der”, sier Amraa da jeg intervjuet henne på telefon. Hun er leder for SYSS- prosjektet som dere i SMR støtter. Takk for støtten - den dekker kostnadene for hele prosjektet i 2017!

Hva er SYSS?

Dette diakonale prosjektet drives gjennom den mongolske kirka Bayariin Medee Christian Church (BMCC), som er NLMs samarbeidskirke. Prosjektet startet for fullt i 2014, og heter ”Strengthening Youths Sosial Standing”. Det handler kort og godt om å styrke ungdommer og familier sosialt, gjennom blant annet rådgivningstjeneste og kursing. De inviterer også til aktiviteter i kirka som ungdomskvelder og sportsklubb. De siste 2 årene har de hatt en god inngang på Skole nr 48 hvor de øverste klassetrinnene har mottatt kursing og tilbud om rådgiving. Nå flyttes fokuset over på yrkesskolen.

Beryktet yrkesskole

På folkemunne ryktes det at denne yrkesskolen i

”Distrikt nr 2” i hovedstaden, har bare dårlige og vanskelige elever. De er fra 16 år og opp, mange er involvert i rus, kriminalitet og vold, unge jenter blir gravide og tar abort, og sosialarbeideren kontakter politiet nesten daglig.

Kjeft og vold

Lærerne på skolen bruker kjeft og vold for å få det stille i klassen. ”De har ikke hjerte for elevene”, sukker Amraa, og forklarer så familiebakgrunnen til disse elevene. ”Mange er fra familier med foreldre som er skilt, fra alkoholiserede hjem, flere er foreldreløse og meget fattige.” Direktøren ved skolen og sosialarbeideren er meget glad for at SYSS hjelper til i denne situasjonen. SYSS har undervist i klassene om personlig karakter, holdninger, målbevissthet og oppmerksomhet.

Hvilke tilbakemeldinger får dere fra elevene?

”De gangene vi har hatt undervisning for dem, har de vært interesserte og lyttende. Ikke bråkete som vi ble advart om.” forklarer Amraa, og fortsetter - ”En lørdag hadde vi seminar om forelskelse og parforhold. Da ble det åpnet for å skrive spørsmål på lapper, og vi fikk mange spørsmål. Både om

dating, familierforhold, kommunikasjon med stemor og lignende. Noen oppsøkte oss for personlig rådgivning i etterkant.”

Hvilke drømmer har du for disse ungdommene?

”Jeg har store drømmer!” utbryter Amraa. ”Den største drømmen er at Gud gjennom vår tjeneste kan nå dem med sin kjærlighet. At de kan ble kjent med Jesus. Den andre drømmen er at tankegangen om at de er ”dårlige, vanskelige barn” endres. Om de har en tøff bakgrunn, så kan de også leke, de kan lære, de er like smarte som andre!” forklarer en engasjert Amraa. ”Vi ønsker at de bruker sine evner, og ser mulighetene. Vi drømmer om å endre skolens dårlige rykte, og gjøre den til en modell-skole.” fortsetter hun. ”For det tredje drømmer vi om at deres basisbehov blir dekket, det er vanskelig å studere når du er sulten.” SYSS- prosjektet har nettopp dette ”Distrikt nr 2” som fokusområde i andre deler av prosjektet, der de jobber inn imot familiene.

Har du noen bønne-emner?

”Be for barna på denne yrkesskolen. Be for oss to ansatte i SYSS, sosialarbeider/psykolog G.Altantogos og meg som er leder. Be for de frivillige i teamet; flotte ungdommer i kirka som er med i bønn og praktisk arbeid. Be om åpne hjerter hos ungdommene som oppsøker rådgivning hos oss. Be for den åndelige kampen det er å skulle formidle Guds kjærlighet i mørket. Vi klarer ikke dette selv, det er bare mulig i Guds kraft,” avslutter Amraa.

Foto: Åshild Sørhus

Til Minne

Borghild Mo, 5. januar 1930 - 23. juli 2017

Borghild Mo ble født 5. januar 1930 i Nordfjordeid. Hennes mor ble syk og pleietrengende da Borghild var ganske ung. Hun ville være hjemme å stelle sin mor, men faren, som var lærer, ville at datteren skulle få en utdannelse.

Borghild begynte på Menighetssøsterhjemmet, kull 76, og hennes første post som nyutdannet menighetssøster, ble i Råde kommune. Senere arbeidet hun ved et sykehjem i Alta før hun begynte som sykepleier ved Sarpsborg Sykehus. De siste årene av sin yrkeskarriere hadde hun ved Kurland Sykehjem. Her kjøpte hun også sin egen leilighet i Skogbrynet hvor hun hadde flott utsikt over vakker natur og Sarpsborg by.

Borghild var med i Sarpsborg SMR hvor hun også var kasserer i mange år. De siste årene ble møtene holdt i Sarpsborg Misjonsmenighet hvor hun også hadde sitt åndelige hjem.

Hun hvilte trygt i troen på sin Frelser også da hun forsto at livet gikk mot en avslutning.

Borghild sovnet fredfullt inn på Sarpsborg Helsehus 23 juli-17. Hun fikk en verdig begravelse fra Sarpsborg kirke med påfølgende minnesamvær i Misjonsmenigheten.

Fred over Borghilds gode minne!

For Sarpsborg SMR,

Else Skilnand.

Kari Pauline Samuelsen døde fra oss 27.7.17, hun ble 78 år gammel.

Kari var utdannet sykepleier fra Betanien i Bergen og tok flere videreutdanninger med tanke på tjeneste ute på misjonsmarken. Sammen med sin mann, Arne, fikk hun sin tjeneste på Madagaskar i mange år for NMS. Hun hadde ulike oppgaver på stasjonen de bodde, samtidig som hun ofte var alene med barna mens mannen var ute i distriktet. Hun fortalte ofte om en gang både hun og barna var alvorlig syke av gulsott, mens mannen var ute i distriktet. Hun var så syk at hun ble redd for å dø fra barna. Men så kom tanken på alle i SMR gruppene hjemme i Norge som ba for henne. Hun visste at hennes navn var på bønnelisten. Det ga henne ro og fred i sjelen, sykdommen snudde og de ble alle friske.

Derfor betydde SMR gruppen mye for Kari. Da de kom hjem til Norge ble hun et trofast medlem i SMR gruppen i Stavanger. Hun tok tidlig på seg ansvaret som kasserer, en oppgave hun hadde like til hun døde. De siste årene var hun mye plaget av sykdom, men hun beholdt oppgaven godt hjulpet av sin mann. Med hans hjelp møtte hun trofast opp på møtene like til det siste.

Hun vil bli sterkt savnet av oss alle. Vi lyser Guds fred over Kari sitt gode minne.

Ved begravelsen var det ønske om en gave til SMR.

Med hilsen

Stavangergruppen av SMR

Til Minne

Ole Nils Olsen, 5. april 1940 - 30. august 2017

Kongsvinger og Eidskog gruppen av SMR har mistet et kjært medlem.

Ole Nils Olsen f. 05. 04. 40. Ole Nils ble utdannet sykepleier fra Ullevål sykepleieskole.

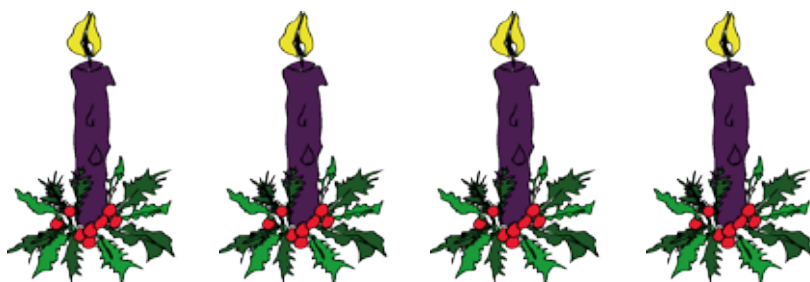
Etter dette videreutdanning i psykiatri på Dikemark, samt administrasjon ved Norges høgere sykepleieskole. Han hadde sin arbeidsdag som sykepleier, først ved Dikemark sykehus og fra 1974 som leder for hjemmesykepleien i Eidskog. De siste 6 år i psykiatrisk team inntil han ble pensjonist.

Ole Nils var en høgt respektert sykepleier og leder. Han stilte alltid opp når det var behov for pleie. En kunne bestandig stole på Ole Nils. Han var i alle år aktiv i Eidskog menighet, i menighetsrådet, gudstjenesteutvalg og som kirkevert. Var med i Normisjon og Norsk luthersk misjonsamband. Fra 2010 var han aktivt med og støttet misjonsgruppen vår og var med på landsmøtet i fjor i Ulsteinvik.

Ole Nils Olsen sovnet stille inn med de nærmeste rundt seg, etter kort sykeleie på Kongsvinger sykehus 30. 08. 2017.

Vi lyser fred over Ole Nils gode minne

For Kongsvinger og Eidskog gruppen, Anne Marie Gullberg.

50-års jubileum i Rana

11.oktober var Mo menighetshus pyntet til jubileumsfest. Vi feiret at SMR i Rana fylte 50 år. Det er alltid spennende om det kommer folk, og 36 feststemte personer var samlet.

Anna Steinbakk startet kvelden med å lese en jubileumsbetraktning/tilbakeblikk, som hun hadde skrevet selv. Anna er blant de som har vært med fra starten av, og hun ledet oss videre trygt gjennom hele kvelden. Fire sykepleiere, som var med å starte SMR i Rana, var tilstedet på festen, og noen av dem er fortsatt aktive.

Vi hadde fått besøk av to venninner, Marit Arnesen og Kari Berg, fra Nord-Trøndelag. De representerte en liten gruppe norske kvinner som i 2016 hadde vært på besøk hos Håpets Kvinner i Albania. Håpets Kvinner er en organisasjon under Norea Mediemisjon, som støttes av NLM. I Albania møtte de

førstegenerasjons kristne, som hadde det tøft pga. sin tro. Marit og Kari viste oss store bilder, som de hadde tatt selv og kopiert, av mennesker som ønsket forbønn. Vi ble oppfordret til å ta med et bilde hjem og på den måten se utfordringen i det daglige. Marit og Kari sto også for kveldens andakt.

Bente Lill Trana gledet oss med sin sang.

Som seg hør og bør på en jubileumsfest fikk kaffepausen med god mat og god prat rikelig rom. Det kom inn 4555 kr i kollekt til SMR.

Vi er fylt av takknemlighet for festkvelden og for fellesskapet i SMR gjennom alle år. Det er så flott å vite at ingen blir pensjonist i Guds rike.

*God Jul
og
et Velsignet Godt Nytt år*

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

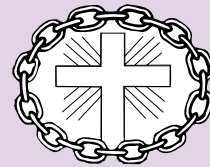

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

Jeg takker for alle bidrag gjennom året og håper at vi kan ha god kontakt også i året som kommer. Det er plass til mye mere stoff i Misjonsringen om alle bidrar. Tusen takk!

Redaktøren

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 47 67 87 97

Bankgiro: 1609.51.13676

Postgiro: 0532.12.86285

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: www.misjonsringen.no

Leder: Reidun Haugen Dalseth

Øvre Tveitehagen, 5628 Herand, mobil: 468 16 081

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, mobil: 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Daglig leder: Hilde Masvie Ydstebø, mobil: 47 67 87 97

**Neste nummer kommer i februar.
Innsendelse av stoff - senest 6.2.2017**

ISSN 1892-7416